

BKP: Pokání mexických biskupů za zavádění pohanských praktik do liturgie

vkpatriarhat.org/cz

Koncept listu připravili biskupové BKP

My biskupové Mexika tímto konáme veřejné pokání za to, že jsme schválili, a někteří z nás už i zavedli, tzv. mayský obřad mše svaté s modloslužebnými prvky. Jeho součástí je absurdní zavádění dvou pseudo-liturgických funkcí, a to *principála* a *okuřovatele*. Principálem přitom může být i žena, a to i přesto, že v některých momentech je důležitější než kněz. Okuřovatel vykonává i funkci jáhna, a dokonce i celebrujícího kněze. Nový obřad obsahuje i modlářský rituální tanec, při němž se uctívá tzv. matka země, tedy Gaia či Pačamama.

21:50

Toto video je možné zhlédnout i zde: <https://the-time-ripe.wistia.com/medias/neu9vanlzi>
<https://rumble.com/v38w7g9-mexickm-biskupm.html>
<https://cos.tv/videos/play/46621415876629504>
<https://www.bitchute.com/video/YcYADbvSOXcb/>
<https://ugetube.com/watch/ID1N34ttmJ4rzrk>
<https://gloria.tv/post/qsoAL2noxyhH2KaHxgmPTBccb>

My biskupové Mexika kajícně přiznáváme, že jsme se nechali oklamat magickým slovem *inkulturace*, propagovaným už synkretismem Nostra aetate II. vatikána. Nechtěli jsme vidět realitu krutosti a démoničnosti pohanství. Naši předkové, Aztékové a Mayové, trpěli pod těžkým jařmem tohoto otroctví. Ročně bylo démonům přinášeno až 20 000 lidských obětí. Zaživa jim šaman nožem rozřezal hrud' a krvácející srdce obětoval satanu. Krvavé rituály byly často doprovázeny rituálním tancem. Při těchto lidských obětech v mayské kultuře měl zřejmě kromě šamana svou funkci i okuřovatel a principál.

Naši předkové ještě před 600 lety byli drženi strachem a hrůzou, že pokud nebudou denně přinášet lidské oběti pseudobohu, satanu, nevyjde prý slunce. Strach a temnota pohanské pověry držela naše pradědy ještě i po tom, co přišli křesťanští misionáři. Duch pohanství, vtělený do tzv. mayské kultury, dále ovládal i naše už pokřtěné předky. Temné otroctví démonům působící strach a smutek, přetrvávalo. Historický zlom nastal, až když se prostému vesničanovi Juanu Diegovi zjevila v Guadalupe Matka Boží. Během krátké doby nastala v lidu hluboká vnitřní změna. Ježíšova Matka šlápla na hlavu pekelnému hadu, který si skrze pohanství a jeho tzv. rituální tradici s tanci ke cti démonům, podmaňoval národ. Bohorodička zlomila jeho temnou sílu. Devět milionů Mexičanů, kteří se vzápětí v Guadalupe obrátili, bylo osvobozeno z tohoto silného duchovního pouta. Zmizel hluboký smutek, který předtím jako příkrývka ležel na celém Mexiku a držel ho pod prokletím pohanství. Bůh k našim předkům promluvil jejich řečí, když na zázračném obraze Matky Boží použil symboly, které jim otevřely oči i srdce pro Spasitele. Poprvé byli schopni uvěřit radostné zvěsti evangelia o naší časné záchraně i věčné spáse. Mezi lidem zavládla tak silná radost, že víra se šířila jak oheň.

Mayská (i aztécká) kultura naproti tomu uctívala pálením kadidla ne pravého Boha, ale demony! Písmo jasně varuje: „*Co pohané obětují, neobětují Bohu, ale démonům.*“ Apoštol dále varuje: „*Nechci, abyste vešli do společenství s demony. Nemůžete pít kalich Páně a kalich*

démonů.“ (1Kor 10, 20-21) Propagace tzv. mayské kultury svědčí o základní neznalost Písma svatého a Tradice. Proroci vždy varovali a Bůh trestal za zhoubný synkretismus s pohanstvím nemocemi, válkami a babylonským vyhnanstvím. Tyto tresty jsou odstrašujícím precedentem i pro nás. Stahují je hříchy proti prvnímu přikázání Desatera. Co se týče církevní Tradice, první křesťané raději volili mučednickou smrt, než by hodili jediné zrnko kadidla pohanským božstvům. Navrhovaný mayský obřad má být průlomovým krokem k likvidaci Nejsvětější oběti. Současný náboženský relativismus a synkretismus se nyní vtěluje do praktických kroků k sebezničení podstaty křesťanství.

Nyní se dopouští veřejného modlářství Bergoglio. V říjnu na celosvětovém synodálním setkání ve Vatikánu má dojít ke skrytému puči v církvi. Zde se má také diskutovat a hlasovat o zavedení mayské pseudoliturgie jako precedentu pro celou církev. Je třeba vědět, že na všechny účastníky této loupežnické synody dopadá exkomunikace *latae sententiae*, tedy vyloučení z církve. Ano, dopadá na všechny biskupy, kněze, kardinály i laiky.

Podvodná legalizace modlářství začala už Synodou o Amazonii. Kardinál Brandmüller se k jejím dokumentům vyjádřil, že nejsou jen apostazí, ale i stupiditou. Intronizace démona Pačamamy ve Vatikánu je veřejným odpadem od Krista. V roce 2022 se neplatný papež v Kanadě veřejně zasvětil satanu. Čaroděj přitom pískal na kost z divokého krocana. Toto je oficiální satanizace církve. Skrytější formu má v propagaci tzv. ekologie s úctou k matce zemi, Gaii. Jejím vnějším projevem je prosazování sodomie v tzv. synodální LGBTQ cestě.

My mexičtí biskupové se proto nyní rozhodně odvracíme od apostatického kroku zavádění tzv. mayského obřadu. Děsíme se reality, že by vedl k likvidaci tajemství víry, kterým je mše svatá. K hlubšímu prožívání tohoto tajemství nemůže v žádném případě přispět zavádění pohanských praktik! Za nimi je temný duch pohanství, duch apostaze.

Jako součást pokání vám my biskupové předkládáme skutečné prohloubení tajemství naší spásy, které se zpřítomňuje ve mši svaté skrze kněžskou konsekraci. Nejprve ale přestaňte ve mši svaté zmiňovat neplatného papeže Františka, který na sebe stáhl anathemu dle Gal 1,8-9 za modlářské antievangelium. Tím se zbavíte prokletí, které na sebe stahuje každý katolík, který se mu vnitřně podřizuje, a tím se zříká Krista a Jeho evangelia.

Co se týká hlubšího vnitřního prožívání tajemství mše svaté, učiňte dvě chvíle ztišení. První před konsekrací a druhé po ní. Před konsekrací ať si každý celebrant klekne a uvědomí si své kněžské pomazání, skrze které při konsekraci působí Duch svatý. Znovu krátce s vírou ať poprosí o obnovení svého kněžského pomazání. Zároveň ať si s živou vírou uvědomí, že nyní skrze něho Duch svatý zpřítomní tajemství Kristovy golgotské oběti. Při druhém ztišení po konsekraci si kněz opět klekne a spolu s lidem zůstane v krátké adoraci. Uvědomí si, že nyní je zde Ježíš. Je to chvíle milosti. V duchu je pod Kristovým křížem a uvědomí si: Ježíš mě vidí, Ježíš nyní ke mně mluví a předává mi před smrtí svůj testament slovy: „*Hle, tvá matka.*“ Se stejnou vírou a odevzdaností jako apoštol Jan nyní přijímám Ježíšovu Matku do svého nejhlubšího nitra, řecky *eis ta idia* (J 19,26-27).

Pak si kněží i věřící uvědomí realitu Kristovy smrti, v níž je vítězství nad hříchem i smrtí. Do Kristovy smrti jsme byli ponořeni ve křtu svatém (Ř 6,3).

Ztišení před konsekrací trvá asi 3-5 minut a stejně tak i ztišení po konsekraci 3-5 minut. V tomto čase je buď ticho, anebo sbor zpívá antifonu – před konsekrací k Duchu svatému a po ní opakuje v antifoně jméno Ježíš, hebrejsky Jehošua.

Místo výzvy před přijímáním: „*Pozdravte se pozdravením pokoje,*“ ať kněz pronese: „*Kristus vstal z mrtvých!*“ Lid začne zpívat radostnou antifonu či píseň oslavující Kristovo vzkříšení. Přitom si každý

uvědomí svou spoluúčast na Kristově novém životě. Podstata liturgie je zpřítomnění Kristovy smrti a Jeho vzkříšení. Liturgicky je vzkříšení vyjádřeno vpuštěním části Těla Kristova do kalichu s Jeho krví.

Pak následuje svaté přijímání, kde se kněz i věřící sjednotí s Ježíšem nejen duchovně, ale i fyzicky. Podmínkou přijímání je nemít těžký hřích. Po svatém přijímání v žádném případě nemůže mít místo pohanské křepčení, tzv. rituální tanec. Duch Kristův ve svaté liturgii nemá nic společného s duchem pohanství. Pohanskými prvky nelze takzvaně oživovat Kristovu oběť kříže!

V současné mimořádné situaci v církvi je stav *sede vacante*. Dokud nebude ustanoven právoplatný papež, zodpovědnost za pravověrné učení a morálku přebírá pravověrné biskupské kolegium. To zodpovídá před samotným Bohem za čistotu učení zabezpečujícího vám všem věčnou spásu. Ke spáse se ale každý musí také přičinit životem pokání a modlitby. Bez pokání a modlitby nikdo spasen nebude. Proto vybízíme především všechny kněze a řeholníky k duchovní obnově. Ta spočívá v tom, že se každý musí postavit na cestu spásy, kterou je Ježíš. Proto musí kategoricky odmítnout falešnou cestu Bergogliovy synodality s prosazováním modlářství a sodomie. Jeho falešná cesta vede do věčné záhuby. Je třeba, aby si to každý věřící katolík uvědomil. Ke spáse je jenom jedna cesta, a tou je Kristus. Cesta pohanství je spojena s úctou k démonům a s podřízením se jim. Tato cesta vede do věčné záhuby.

V rámci pokání a duchovní obrody našeho národa vyzýváme kněze, aby po dobu jednoho roku usilovali o realizaci základních principů, na nichž byla vybudována prvotní církev. Zde byla také Bohorodička a apoštolové. Jde o čtyři duchovní pilíře dle Skutků 2,42: 1) modlitba, 2) apoštolské učení, ne hereze a falešné cesty, 3) bratrské společenství – koinonia, 4) eucharistie – mše svatá, ne synkretismus s pohanskými démony.

Jak tyto principy realizovat? Ať se kněží den po neděli věnují společné modlitbě, a to aspoň čtyři hodiny, a pak bratrskému společenství. Ať se scházejí na jedné faře ve skupinách nejlépe 4–7 kněží. Strategickým momentem, je, aby se sešli už v neděli večer. Většinou se potřebují sdílet a také vyjít z jakéhosi pocitu vnější osamělosti a prázdnoty, který doléhá zvláště na konci svátečního dne. Po společném obědě v úterý pak toto bratrské a modlitební setkání ukončí. Právě během tohoto setkání Bůh dává poznání hloubky Božího slova, což každý kazatel potřebuje. Živá voda, vyvěrající z těchto pravidelných kněžských setkání, způsobí duchovní probuzení. Matka Boží Guadalupská vyprosí nové Kristovy bojovníky Cristeros, tak jako v generaci mexických katolíků před sto lety. Ti zůstanou věrni Kristu jako martyrs i za cenu mučednické smrti.

Stáhnout: *BKP: Pokání mexických biskupů za zavádění pohanských praktik do liturgie*